

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: See, nu er Pilatus gangen

Citation: Kingo, Thomas: "See, nu er Pilatus gangen", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 400.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid104440.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Barrabas løßgives, Christus begieres aff Folket at korßfestes. Under dend Melodie. Som en Hiort med Tørst befangen, etc.

1.

SEe, nu er Pilatus gangen
Til sit Dommer-sæde hen,
Effter JESus hand er fangen
Ført til ham paa ny igien:
Hand erklerer ham paa stand,
At hand skyld ey finde kand,
Som til døde ham forpligter,
Ihvor høyt de hannem sigter.

2.

Men om hand dem kand formilde,
Vil hand straffe ham, og saa,
Naar hand er medhandlet ilde,
Vil hand lade hannem gaa!
Saa det tiit i Verden skeer,
At Personer mand anseer,
Og dend reene Ræt vil bøye,
For de store Folk at føye.

3.

Mens Pilatus saa mon svare,
Faar hans Hustru Bud aff sted, Beder, at hand sig vil vare,
Og sig ey befatte med
401 Fangen, som rætfærdig er,
Guderne tar ham sig nær,
Og i hendes søvne-dvale
Vilde Himlen for ham tale.

4.

O I Jøder steene-blinde,
O I store Drømmere
Hører her en Heden-Qvinde,
Som flux bedr' end I kand see!
Naar hun sender frem sit Bud,
Ærindet er alt for Gud;
Sover hun, som vel kand sømme,
Da er Gud i hendes Drømme.

5.

Alle Ting forgæves ere
Dog udi min JEsu sag,
Om hans Uskyld end mon være
Klarer' end dend lyse Dag!
Intet, intet hielpe maa,
Magten skal for Rætten gaa,
Gud maa tie nu og tænke,
Spendes hart i Uræts Lenke.

6.

Vil Pilatus Veyen bane,
Og Anledning give paa
Deres Paaske-skik og Vane,
At hand JEsu løs kand faa,

*
– 402

Viiser dem saa Barrabam,
Overtyed aff Mord og skam,
Ham de kand med skiæl henrette,
Og i Frihed JEsu sette.

7.

Her paa tendes alle Tunger
Ved en Helved-Avinds Glød,
Alle Jødisk' Øgle-Unger
Edder-Galden overflød!
Raabte: bort med denne, bort!
Slæ, korsfest ham, gjør det kort,
At vi hannem qvit kand blive,
Barrabas du frj maa give.

8.

Saa estu, O JEsu bleven
Regnet ind i Morder-Flok,
Blant Mißdædere opskreven,
Blevet Jøders stunde-Blok,
Som ey tænker at Du tog
Dennem fra Ægyptens Aag,
Og ved Lammets Blood befride
Fra dend Morder-Engels Qvide.

9.

Vil der da slet ingen kiende
Og see JEsu Jammer an!
Skal dend Morder løs bortrende,
Som er fuld aff Rov og Ran!

*
– 403

Fuld aff Blodskyld, synd og skam!
Og Guds Himmel-reene Lam,
Som aff Synd-Plet aldrig viste,
Skal sit Liv paa Korset miste.

10.

O de underlige Domme!
O Guds dybe skiulte Raad!
Hvor til ey min Siæl kand komme,
Men maa bade sig i Graad,
Naar dend tænker, JEsus leed
Udi sin Uskyldighed,
Vilde intet sig erklere,
Men lod Røveren passere.

11.

Her aff kand Jeg daglig finde
En utrolig Himmel-Trøst,
Som kand mig i Hiertet rinde,
Mod min Synd og store Brøst!
Er Jeg end saa fuul og slem,
Som dend verste Morder-Lem,
O Jeg seer at Gud hand kaster

Kingo, Thomas, *Samlede skrifter*, 1939-74.

Hen paa JEsu mine Laster.

12.

Derfor skal ey mine Synder
For Guds Dom fordømme mig,
Thi Jeg troer at Gud mig ynder,
Reene JEsu, udi Dig;
404 Derfor skal Jeg Naade faa,
Og for Dommen vel bestaa,
Thi Du, for min skyld og Brøde
Lod dig saa uskyldig døde.
Th: Kingo.